

ΜΥΕΛΟΔΥΣΠΛΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑ

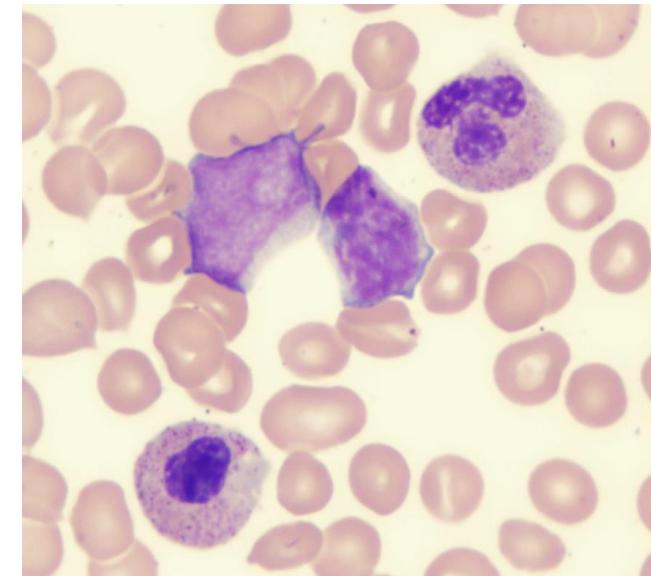

**Απαρτιωμένη διδασκαλία
στην Αιματολογία**

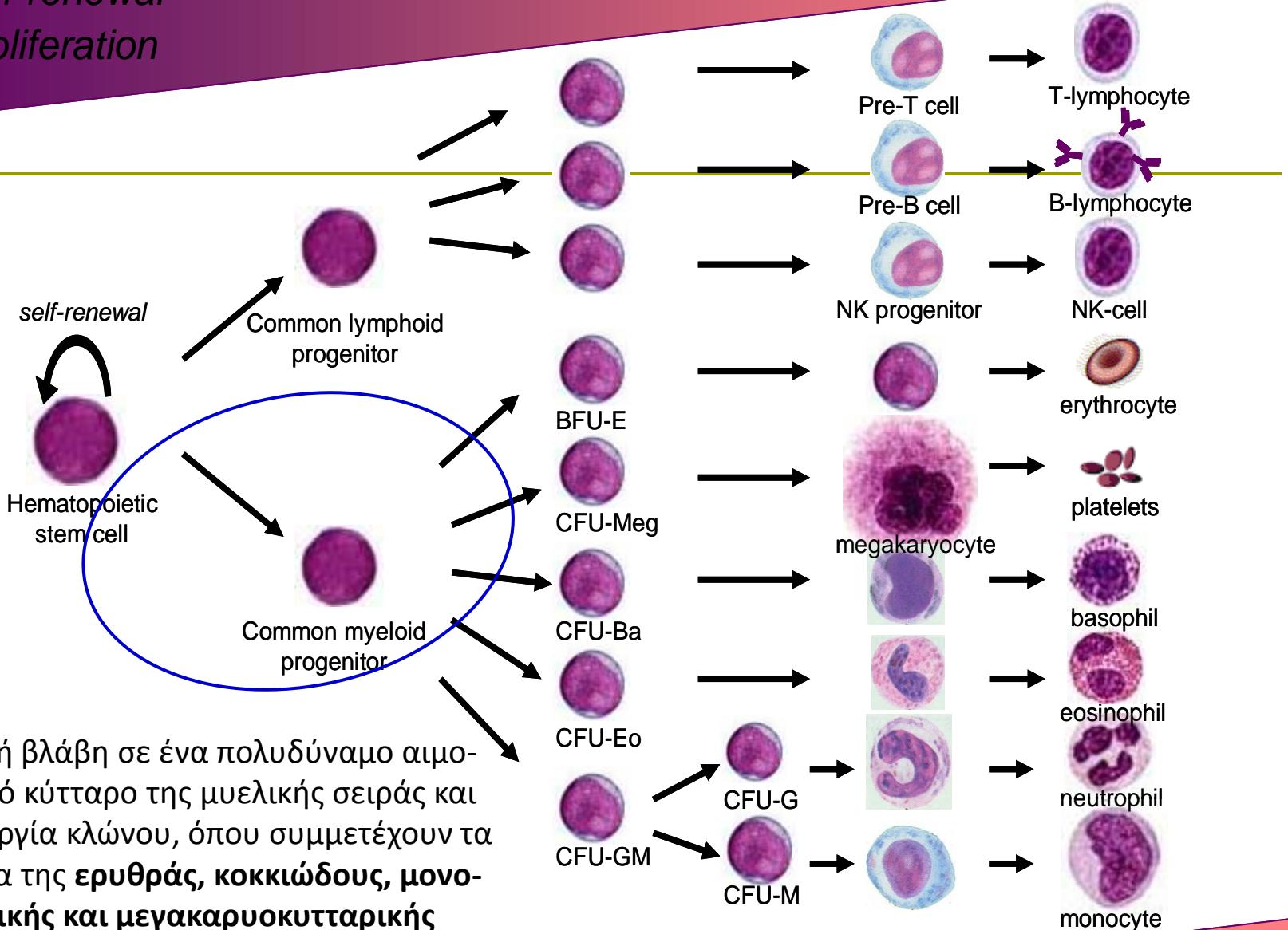
Ορισμός ΜΔΣ: Ομάδα κλωνικών νεοπλασματικών διαταραχών του πολυδύναμου αιμοποιητικού κυττάρου

Σύνδρομα με μεγάλη κλινική και αιματολογική ετερογένεια, που οφείλονται σε διαταραχές του αρχέγονου αιμοποιητικού κυττάρου με χαρακτηριστικά:

- Μη αποδοτική αιμοποίηση
- Κυτταροπενίες στο περιφερικό αίμα
- Μορφολογική δυσπλασία μιάς ή περισσοτέρων σειρών
- Ποικίλο ποσοστό βλαστών στον μυελό
- Κυτταρογενετικές ανωμαλίες σε ένα σημαντικό ποσοστό
- Ποικίλες ανοσολογικές διαταραχές
- Ποικίλη πρόγνωση
- Συχνότερη εξέλιξη σε οξεία λευχαιμία

self-renewal proliferation

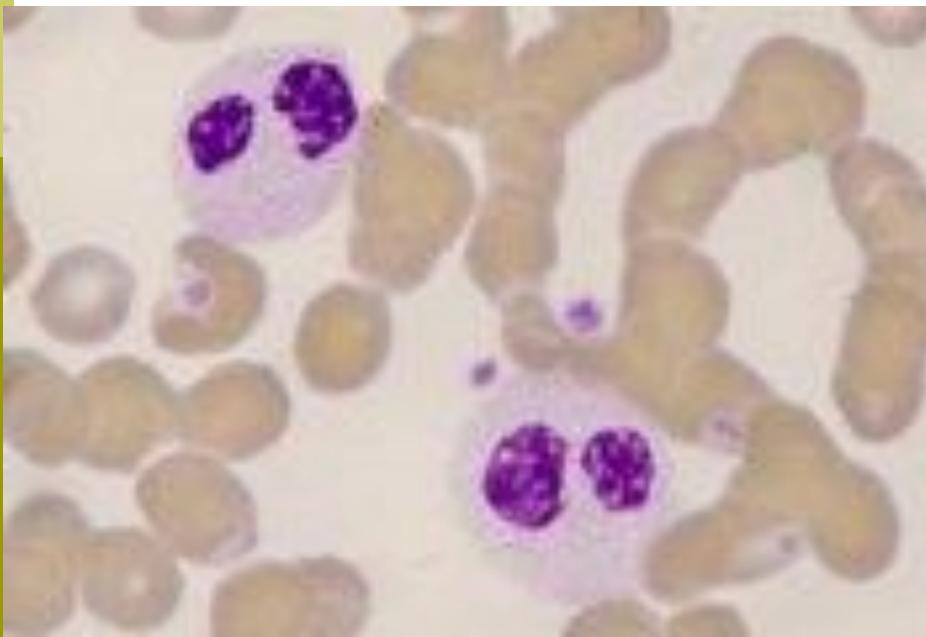

Γενετική βλάβη σε ένα πολυδύναμο αιμοποιητικό κύτταρο της μυελικής σειράς και δημιουργία κλώνου, όπου συμμετέχουν τα κύτταρα της **ερυθράς, κοκκιώδους, μονοκυτταρικής και μεγακαρυοκυτταρικής** σειράς, σπάνια συμμετέχουν και τα **B-λεμφοκύτταρα** και ουδέποτε τα **T-λεμφοκύτταρα**

*commitment
differentiation*

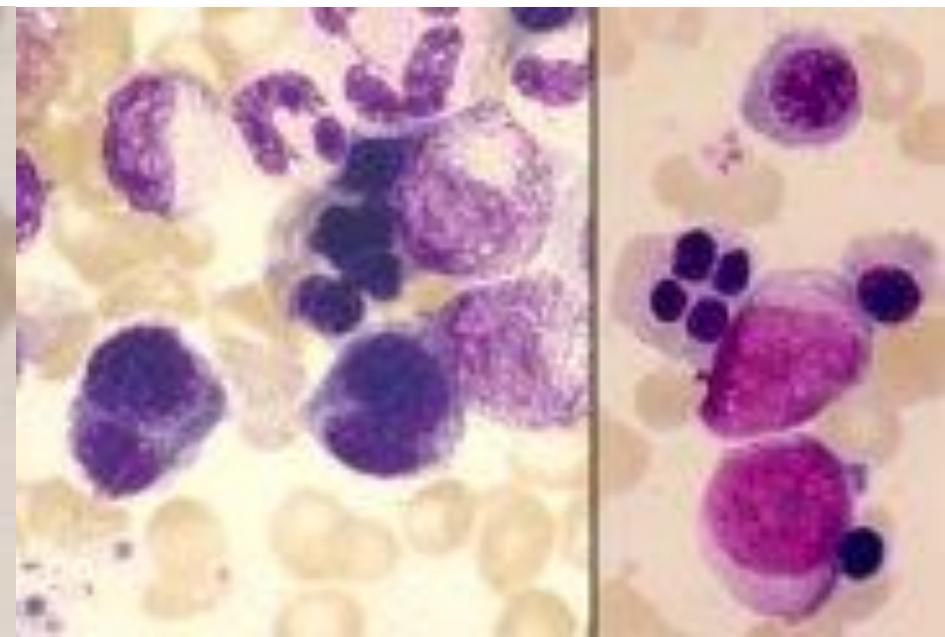
Πρωτοπαθή (de novo)

- ❖ Η μεγάλη πλειοψηφία: **πρωτοπαθή** ή **ιδιοπαθή**
- ❖ Περιστασιακά: **οικογενή** ή **συνοδά** άλλου αιματολογικού νοσήματος

Δευτεροπαθή

- ❖ **Μετά από θεραπεία** για προηγηθείσα νεοπλασία
- ❖ **Μετά από έκθεση σε περιβαλλοντικούς μυελοτοξικούς παράγοντες**

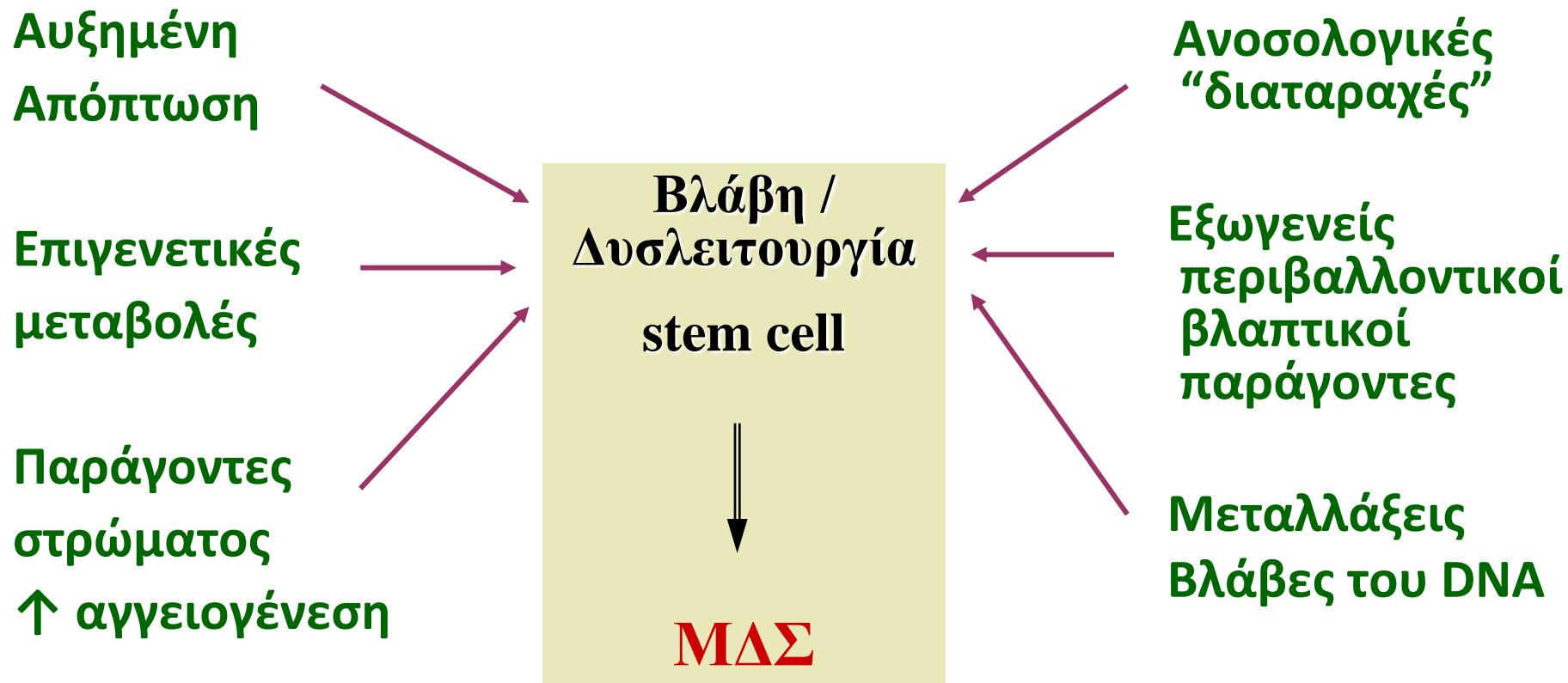

Μυελοδυσπλαστικά σύνδρομα

Επιδημιολογικά χαρακτηριστικά

- Γενική επίπτωση: 5-6 νέες περιπτώσεις /100000 πληθυσμού ετησίως
- Συχνότερα στους άνδρες 1.5-2:1
- Σε άτομα >60 ετών: 70 νέες περιπτώσεις / 100000 πληθυσμού ετησίως
- Σε άτομα >70 ετών: 2-5 νέες περιπτώσεις / 1000 άτομα ετησίως
- **Νόσος πιο συχνή από την οξεία λευχαιμία**
- Πιθανή σχέση με το κάπνισμα (σχετικός κίνδυνος 1.5-2)
- Η συχνότητά τους αυξάνεται τα τελευταία χρόνια
- **Σαφής σχέση με την ιονίζουσα ακτινοβολία και περιβαλλοντικούς μεταλλαξιογόνους παράγοντες**
- Αυξημένη επίπτωση σε ορισμένα επαγγέλματα
- **Η πραγματική επίπτωση δεν μπορεί ακριβώς να αξιολογηθεί λόγω σημαντικού αριθμού ήπιων ασυμπτωματικών περιπτώσεων, που διαγνωνώσκονται κατά την φάση εκτροπής σε οξεία λευχαιμία**

Παθοφυσιολογία των ΜΔΣ αδρά

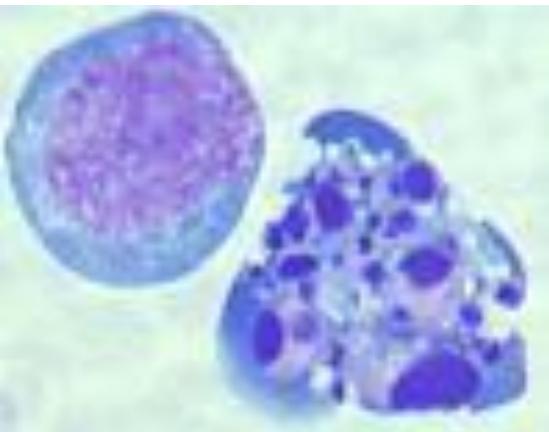
Ο ρόλος της απόπτωσης στην παθογένεια των ΜΔΣ

Ενδοκυτταρικά – εξωκυτταρικά ερεθίσματα σηματοδότησης έναρξης απόπτωσης

Η αυξημένη απόπτωση του δυσπλαστικού κλώνου μπορεί να είναι αμυντικός μηχανισμός για την εξάπλωση του κλώνου

↓
Αποπτωτική διαδικασία

Μορφολογικές
μεταβολές

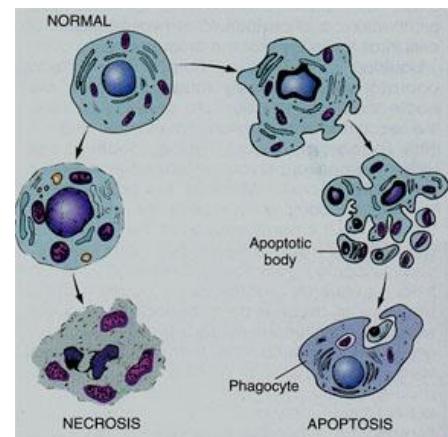

Κατάτμηση
DNA

Πρωτεόλυση

Μεταβολές κυττα-
ρικής μεμβράνης

Παθογένεια ΜΔΣ (1)

- ❖ Εμφάνιση γενετικής βλάβης σε ένα αρχέγονο / προγονικό αιμοποιητικό κύτταρο του μυελού. Η βλάβη μπορεί να είναι απότοκος διαταραχής ενδογενών κυτταρικών μηχανισμών αλλά και εξωγενών, όπως φαρμάκων ή ακτινοβολίας. Δημιουργία προϋποθέσεων ανάπτυξης κυτταρικού κλώνου.
- ❖ Αντίδραση του ανοσολογικού συστήματος με δημιουργία στο επίπεδο του μυελού προ-αποπτωτικού περιβάλλοντος. Προσπάθεια εξάλειψης των γενετικά διαταραγμένων κυττάρων. Συμμετοχή Τ-κυττάρων, μακροφάγων και δενδριτικών κυττάρων στην αντίδραση.

Παθογένεια ΜΔΣ (2)

- ❖ Δημιουργία **προ-αποπτωτικού περιβάλλοντος** στον μυελό, είτε σαν αποτέλεσμα **ενεργοποίησης του ανοσολογικού συστήματος**, είτε σαν **συνέπεια** ενδογενούς διαταραχής, π.χ. λόγω **μεταλλάξεων μιτοχονδριακών γονιδίων**, που καθιστούν το κύτταρο ευαίσθητο στο οξειδωτικό stress.
- ❖ **Επιπρόσθετες βλάβες του γενετικού υλικού**, απότοκες του προ-αποπτωτικού μυελικού περιβάλλοντος δημιουργούν πλεονέκτημα ανάπτυξης των γενετικά διαταραγμένων κυττάρων και προϋποθέσεις δημιουργίας κλωνικού πληθυσμού.

Παθογένεια ΜΔΣ (3)

- ❖ Διαφυγή του κυτταρικού κλώνου από την ανοσολογική αντίδραση με την ανάπτυξη “αντοχής” στην απόπτωση. Δεν συμβαίνει το ίδιο με τα φυσιολογικά αιμοποιητικά κύτταρα, που εξακολουθούν να είναι ευαίσθητα στο προ-αποπτωτικό περιβάλλον του μυελού. => **επέκταση του κλώνου**
- ❖ Νέα γενετική διαταραχή σε κύτταρο του κλώνου ανθεκτικό στην απόπτωση δημιουργεί υπο-κλώνο με πλεονέκτημα ανάπτυξης και η νόσος μεταπίπτει σε **οξεία λευχαιμία**

Διαφορές μυελοδυσπλαστικών συνδρόμων και οξείας μυελογενούς λευχαιμίας

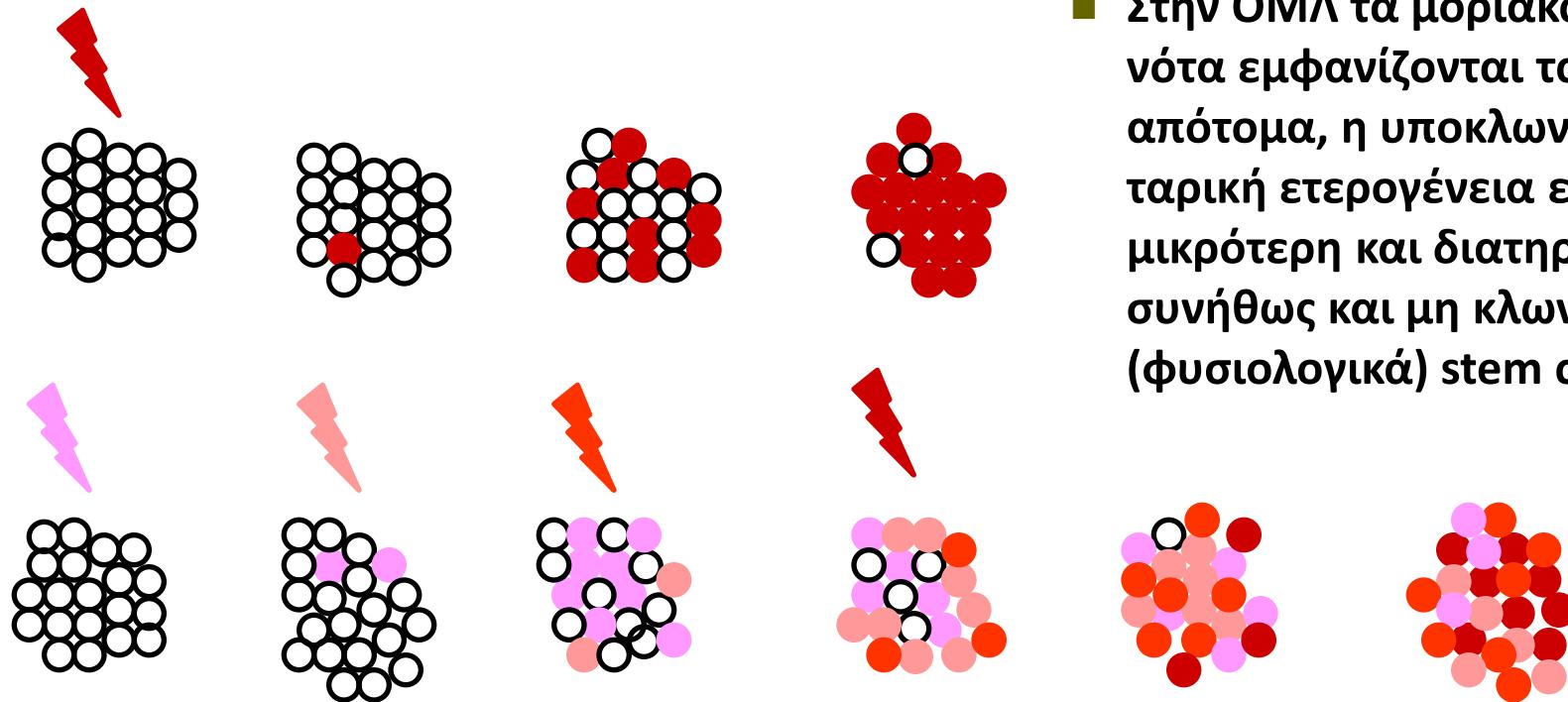
ΜΔΣ

- ❖ Διαδοχικές μεταλλάξεις στο γονιδίωμα
- ❖ Αρχικά προέχει το στοιχείο της απόπτωσης στον μυελό =>
- ❖ Μη αποδοτική αιμοποίηση και κυτταροπενίες στο περιφερικό αίμα
- ❖ Μικρός επηρεασμός της κυτταρικής ωρίμανσης και διαφοροποίησης
- ❖ Ενίοτε ανοσολογική αντίδραση εναντίον του δυσπλ. κλώνου
- ❖ Πλεονέκτημα ανάπτυξης σε βάρος των μη κλωνικών αιμοποιητικών κυττάρων

ΟΜΛ

- ❖ Ταχεία εξέλιξη της αρχικής βλάβης στο DNA με επιπρόσθετα γενετικά γεγονότα
- ❖ Η απόπτωση είναι ανεπαρκής και προέχει το στοιχείο της κυτταρικής αύξησης
- ❖ Πλήρης αναστολή ωρίμανσης και διαφοροποίησης
- ❖ Κατάργηση / εξασθένιση της ανοσολογικής αντίδρασης εναντίον του κλώνου
- ❖ Σταδιακή αύξηση βλαστικού πληθυσμού

Παθογενετικές διαφορές μεταξύ μυελοδυσπλαστικών συνδρόμων και οξείας μυελογενούς λευχαιμίας

- Στην ΟΜΛ τα μοριακά γεγονότα εμφανίζονται ταχέως ή απότομα, η υποκλωνική κυτταρική ετερογένεια είναι μικρότερη και διατηρούνται συνήθως και μη κλωνικά (φυσιολογικά) stem cells
- Στα ΜΔΣ τα μοριακά γεγονότα εμφανίζονται σταδιακά και δημιουργούνται πολλοί κλωνικοί κυτταρικοί πληθυσμοί, σταδιακά εξελισσόμενοι και μπορεί να μην υπάρχουν καθόλου απολύτως φυσιολογικά stem-cells

ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ (1)

- Αναιμία ± άλλες κυτταροπενίες
- Εμφάνιση ή επιβάρυνση προϋπάρχουσας καρδιακής ανεπάρκειας
- Λοιμώξεις (10% των ασθενών πρώτη εκδήλωση)
- Αιμορραγικές εκδηλώσεις
- Κλινικές εκδηλώσεις ενδεικτικές ανοσολογικών διαταραχών:
 - Φλεγμονώδη νοσήματα
 - Αυτοάνοσες εκδηλώσεις - αγγειότιδες
 - Κακοήθειες λεμφικού ιστού

ΜΔΣ παιδικής ηλικίας

- ✓ Συνήθως προηγείται γενετική ανωμαλία (π.χ. σ. Down)
- ✓ Συχνότερη συνύπαρξη κυτταρογενετικών ανωμαλιών
- ✓ Προχωρημένο στάδιο

**Δερματική λευκοκυττοκλαστική αγγειότις (σύνδ. Sweet)
που εμφανίζεται συχνά επί ασθενών με ΜΔΣ**

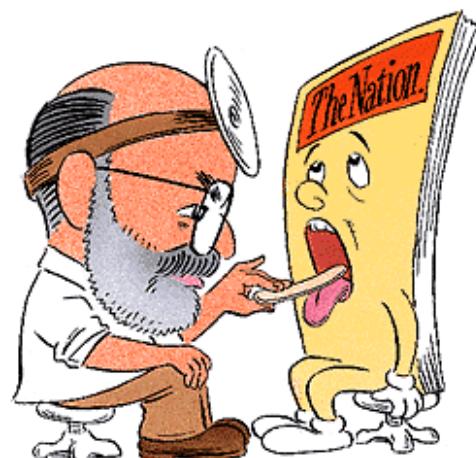
ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ (2)

Δεν υπάρχουν ειδικά συμπτώματα και φυσικά σημεία

Υποτροπιάζουσες λοιμώξεις – αιμορραγικές εκδηλώσεις

Φυσική εξέταση: συνήθως απουσία κλινικών ευρημάτων

Συχνότερα ωχρότητα δέρματος, επιβάρυνση καρδιακής λειτουργίας, δύσπνοια στην κόπωση, αιμορραγικές εκδηλώσεις

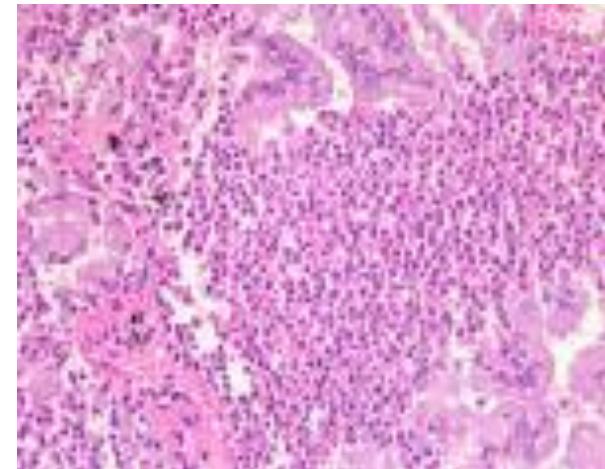

Πότε ο ιατρός θα πρέπει να υποπτευθεί το μυελοδυσπλαστικό σύνδρομο

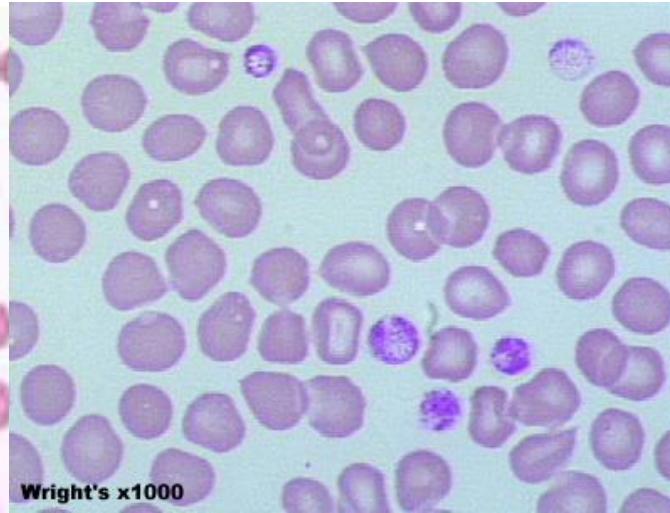
- ⦿ Σε ασθενείς >65 ετών με ορθόχρωμη αναιμία που επιμένει
- ⦿ Σε ασθενείς με μακροκυτταρική αναιμία, με ή χωρίς λευκοπενία και θρομβοπενία, που επιμένουν και δεν μπορούν να αποδοθούν σε άλλη νόσο
- ⦿ Σε ασθενείς οποιασδήποτε ηλικίας που εμφανίζουν δι- ή παγκυτταροπενία που επιμένει, απουσία άλλης γνωστής αιτίας
- ⦿ Σε ασθενείς με προηγηθείσα χημειοθεραπεία ή ακτινοθεραπεία για οποιοδήποτε νόσημα νεοπλασματικό ή μή
- ⦿ Σε ασθενείς με συχνή (επαγγελματική) επαφή/έκθεση με μυελοτοξικούς παράγοντες (λουστραδόροι, επιπλοποιοί, πιτόροι, βενζινοπώλες, μηχανικοί αυτοκινήτων, αγρότες κλπ)
- ⦿ Σε ασθενείς που εμφανίζουν μορφολογικές αλλοιώσεις στα κύτταρα του περιφερικού τους αίματος

Μορφολογικές αλλοιώσεις περιφερικού αίματος

- ✓ Ελλιπής κοκκίωση - λόβωση ουδετεροφίλων (Pelger-Huet), κύτταρα ακαθόριστης σειράς
- ✓ Μακροκυττάρωση, στοματοκυττάρωση, δίμορφος πληθυσμός
- ✓ Μεγάλα αιμοπετάλια πλημμελής κοκκίωση
- ✓ **Παράδοξο φαινόμενο:** κυτταροβριθής μυελός με περιφερική κυτταροπενία

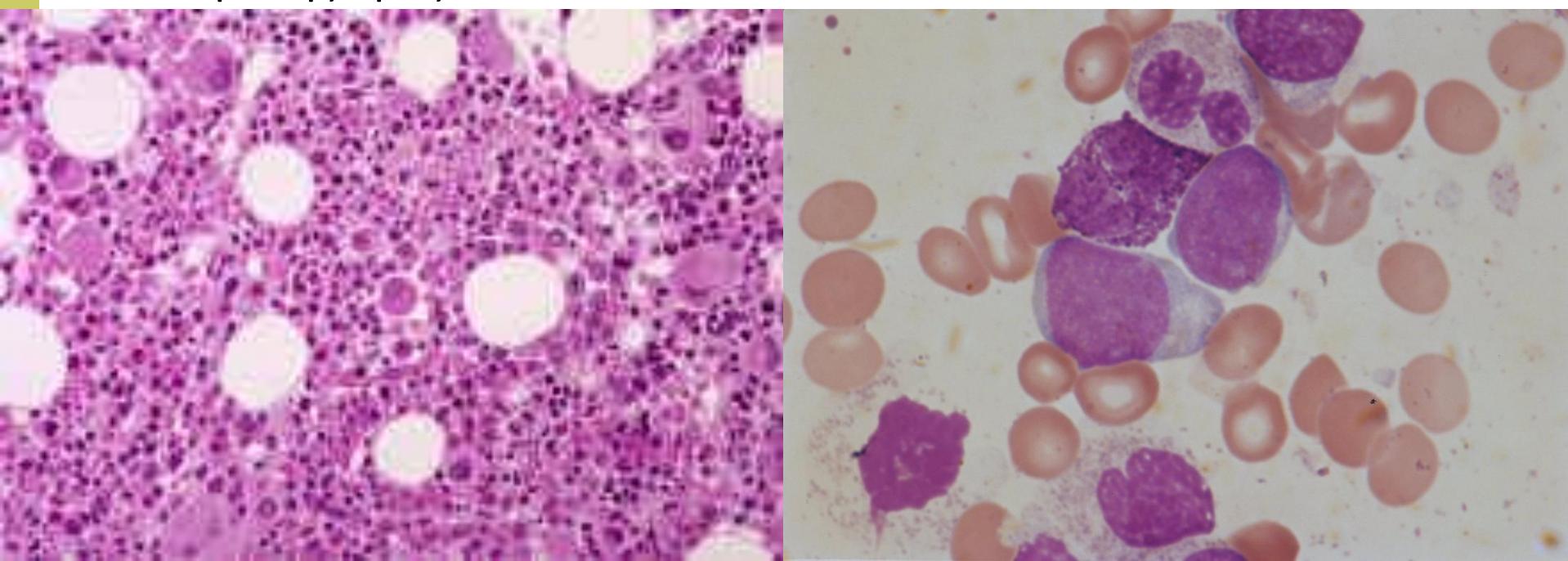
Wright's x1000

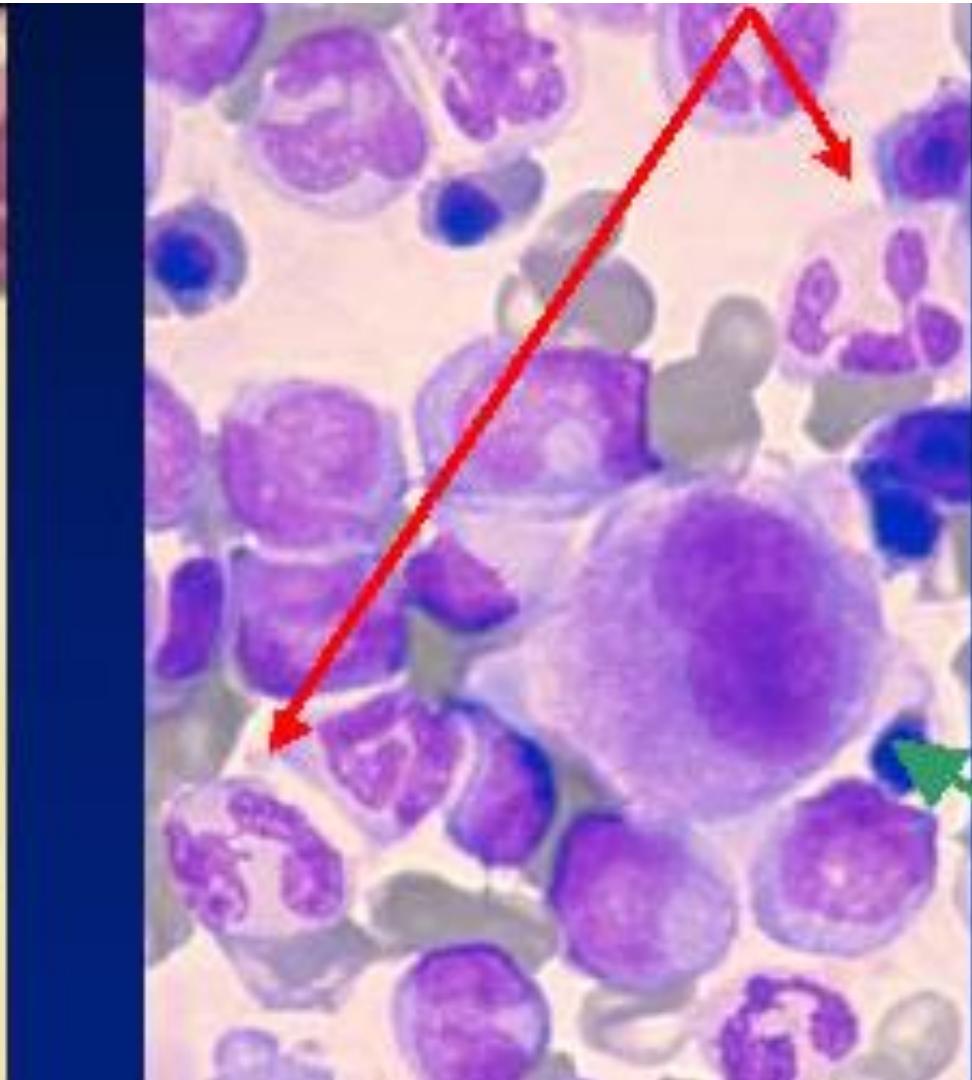
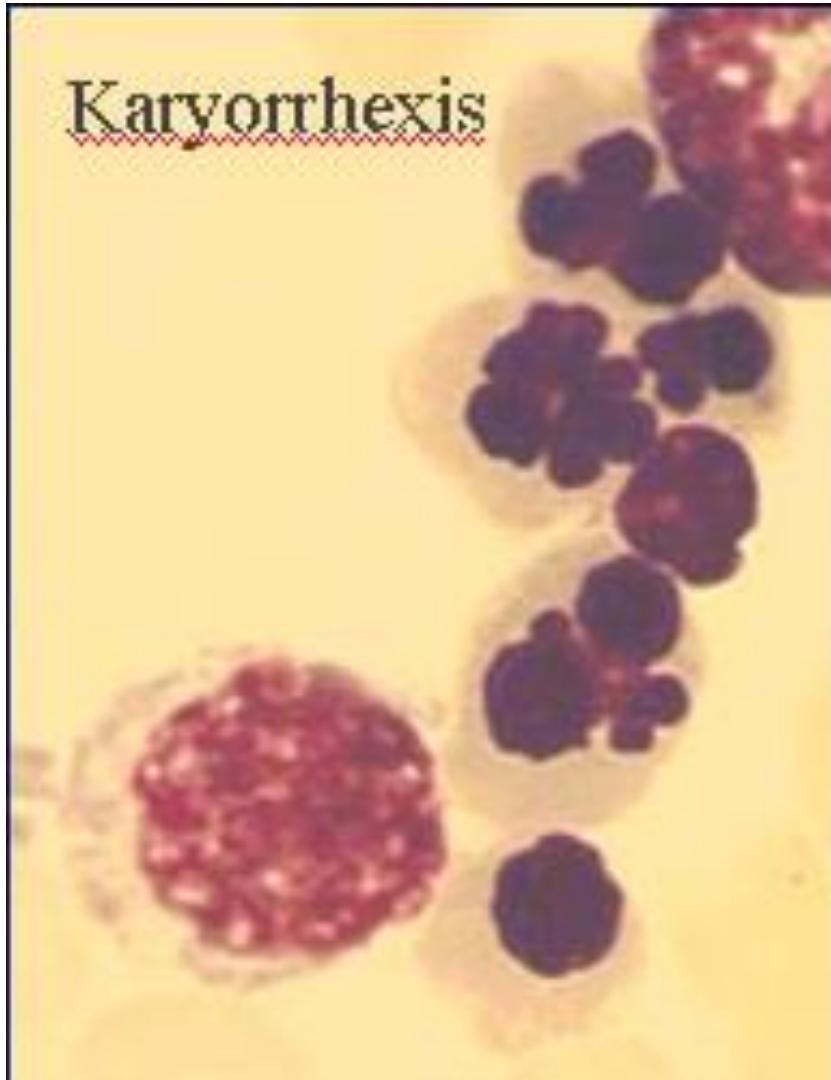
Wright's x1000

Πώς τίθεται η διάγνωση ενός ΜΔΣ?

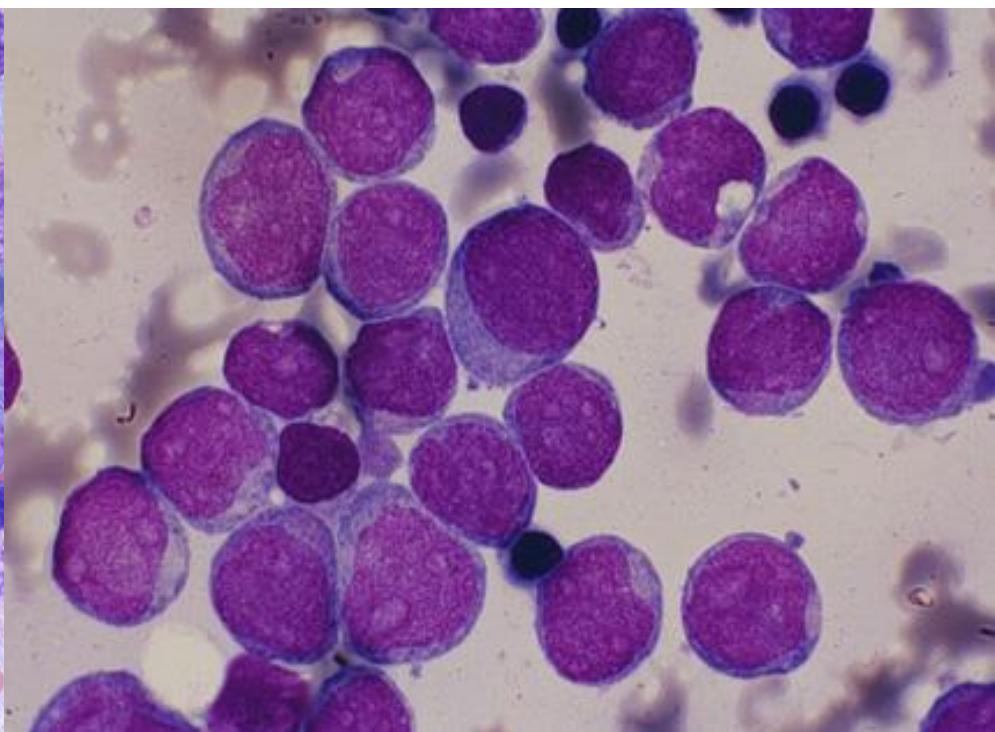
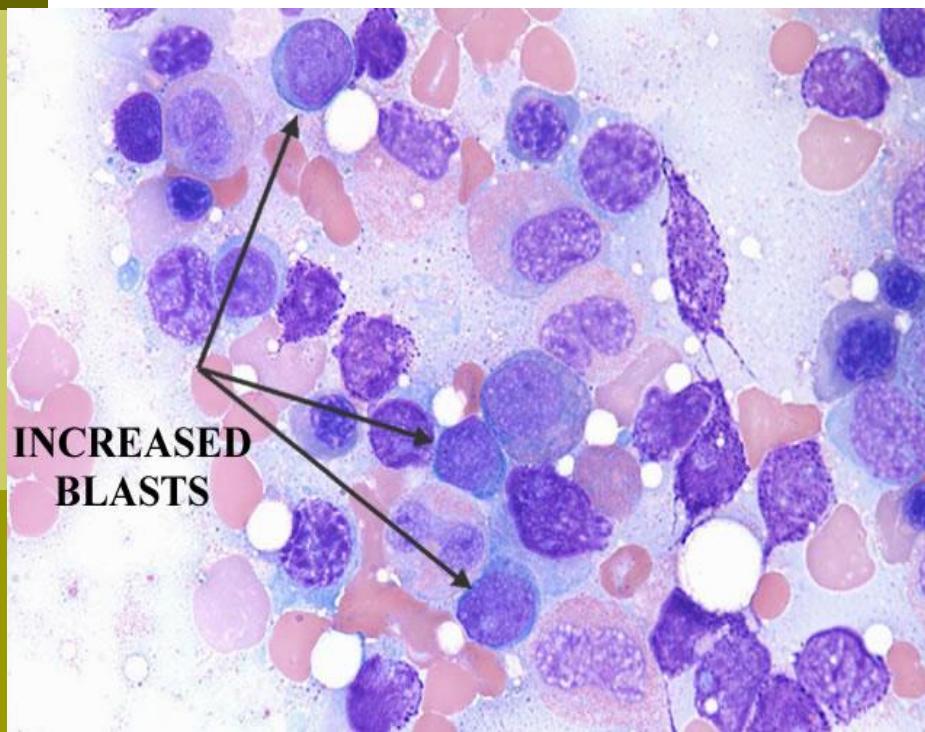
- ❑ Έστω και αν υπάρχει ισχυρή υποψία από το περιφερικό αίμα η διάγνωση θα τεθεί ασφαλώς μόνο με την εξέταση του μυελού.
- ❑ Εξέταση μυελού είναι απαραίτητη και για την παρακολούθηση της εξέλιξης της νόσου και θα πρέπει να επαναλαμβάνεται ανά τακτά διαστήματα ή όταν υπάρχουν ενδείξεις συνηγορητικές εκτροπής προς ΟΜΔ.

ΔΥΣΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΜΥΕΛΟ

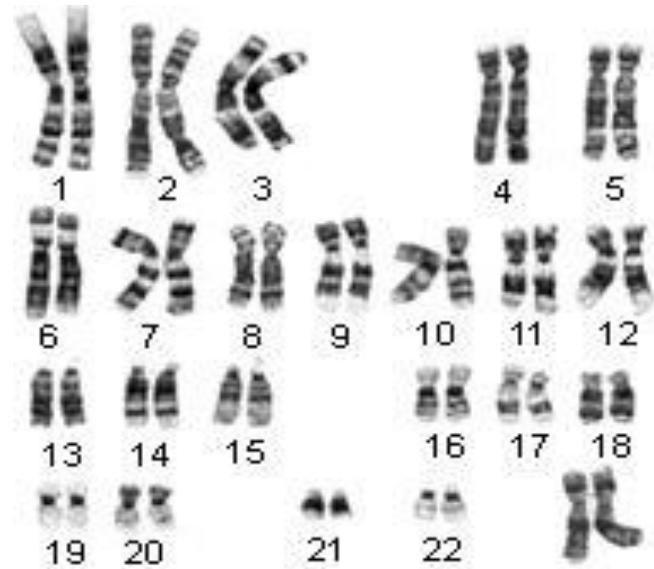
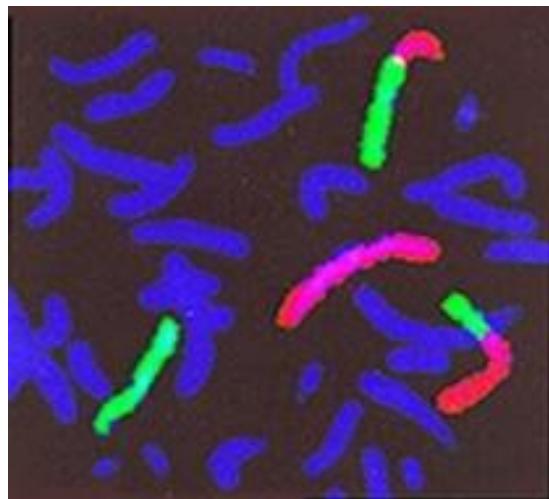

Ευρήματα μυελού σε ΜΔΣ και ΟΜΔ

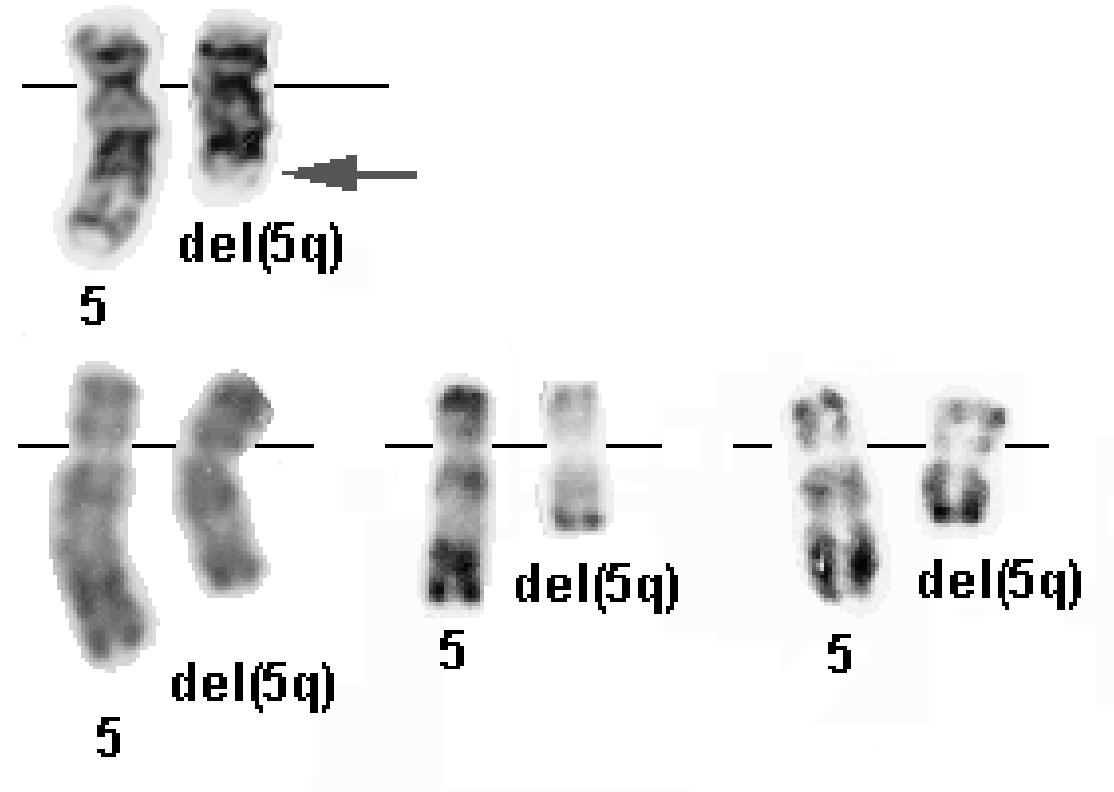

Κυτταρογενετικές ανωμαλίες στα ΜΔΣ

- ❖ Ανευρίσκονται στο **40-60%** των περιπτώσεων
- ❖ Συχνά αφορούν **απόλεια γενετικού υλικού**
- ❖ Συγκεκριμένες αναδιατάξεις που παρατηρούνται στην **ΟΜΛ**,
σπάνια απαντώνται στα ΜΔΣ [t(8:21), t(15:17)]
- ❖ Αντίθετα ανωμαλίες που ευρίσκονται σε **ΜΔΣ** παρατηρούνται
επίσης στην **ΟΜΛ** (τρισωμία 8 κλπ.)
- ❖ Πολλαπλές ή σύνθετες ανωμαλίες συνδέονται με υψηλού
κινδύνου σύνδρομα (**RAEB 1,2**)

Έλλειψη των μακρών σκελών του χρωμ. 5

Κυτταρογενετικές ανωμαλίες στα ΜΔΣ

Ανωμαλία

Συχνότητα

Πρωτοπαθή ΜΔΣ

-5 / del(5q)	10%
+8	10-15%
-7 / del(7q)	5-10%
-Y	10%
17p-	5%
del(20q)	3%
t(11q23)	5-6%

Σύνθετες ανωμαλίες

10-20%

ΧΜΜΛ t(5;12)(q33;p12)

< 1%

Δευτεροπαθή ΜΔΣ

-5 / del(5q)]	90%
-7 / del(7q)]	
+8	10%
t(11q23)	3%
Σύνθετες ανωμαλίες	90%

Ταξινόμηση κατά WHO - 2001 (1)

Σύνδρομο	Περιφερικό αίμα	Μυελός
Ανθεκτική αναιμία (RA)	Αναιμία – βλάστες <1%	Δυσπλασία ερυθράς σειράς βλάστες < 5% σιδηροβλάστες <15%
Ανθεκτική αναιμία με δακτυλιοειδείς σιδηροβλάστες (RARS)	Αναιμία – βλάστες <1%	Δυσπλασία ερυθράς σειράς βλάστες < 5% σιδηροβλάστες >15%
Ανθεκτική κυτταροπενία με πολυγραμμική δυσπλα- σία με ή χωρίς δακτυλιο- Ειδείς σιδηρ.(RCMD±RS)	Κυτταροπενίες (2-3) βλάστες <1%, όχι Auer μονοκύτταρα <1x10 ⁹ /L	Δυσπλασία σε >10% 2-3σειρών, βλάστες <5% σιδηροβλάστες < ή >15% όχι Auer

Ταξινόμηση κατά WHO – 2001 (2)

Σύνδρομο

Περιφερικό αίμα

Μυελός

Ανθεκτική αναιμία με περίσσεια βλαστών -1 (RAEB-1)	Κυτταροπενίες (2-3) βλάστες <5%, όχι Auer μονοκύτταρα <1x10⁹/L	Δυσπλασία 1-3σειρών βλάστες 5-10% όχι Auer
Ανθεκτική αναιμία με περίσσεια βλαστών -2 (RAEB-2)	Κυτταροπενίες (2-3) βλάστες 5-20%, Auer\pm μονοκύτταρα <1x10⁹/L	Δυσπλασία 1-3σειρών βλάστες 10-20% Auer \pm
Μυελοδυσπλαστικό σύνδρομο αταξινόμητο (MDS-U)	Κυτταροπενίες βλάστες <1% όχι Auer	Μονογραμ. δυσπλασία βλάστες < 5% όχι Auer
Μυελοδυσπλαστικό σύνδρομο με μεμονωμένη del(5q)	Αναιμία ΑΜΤ κ.φ ή ↑ βλάστες <1%	ΜΚΚ κφ↑ με υπολοβίωση πυρήνων, βλάστες <5% όχι Auer, καρυότ. del5q

**Διεθνές προγνωστικό σύστημα
(IPSS, Greenberg et al. 1997)**

Βαθμός	Βλάστες μυελού	Καρυότυπος	Κυτταροπενίες
			<i>(Hb<10gr/dl AMT<100.000/μl, ονδετ <1800/μl)</i>
0	<5%	Ευνοϊκός	0-1
0.5	5-10%	Ενδιάμεσος	2-3
1	-	Δυσμενής	
1.5	11-20%		
2	21-30%		

Καρυότυπος: ευνοϊκός: φυσιολογικός, -Y, del5q, del20q
δυσμενής: πολλαπλές (>2) ανωμαλίες ή ανωμαλίες του χρωμοσώματος 7
ενδιάμεσος: όλες οι άλλες ανωμαλίες

Θεραπευτική αντιμετώπιση I.

Βασικός κορμός της αγωγής

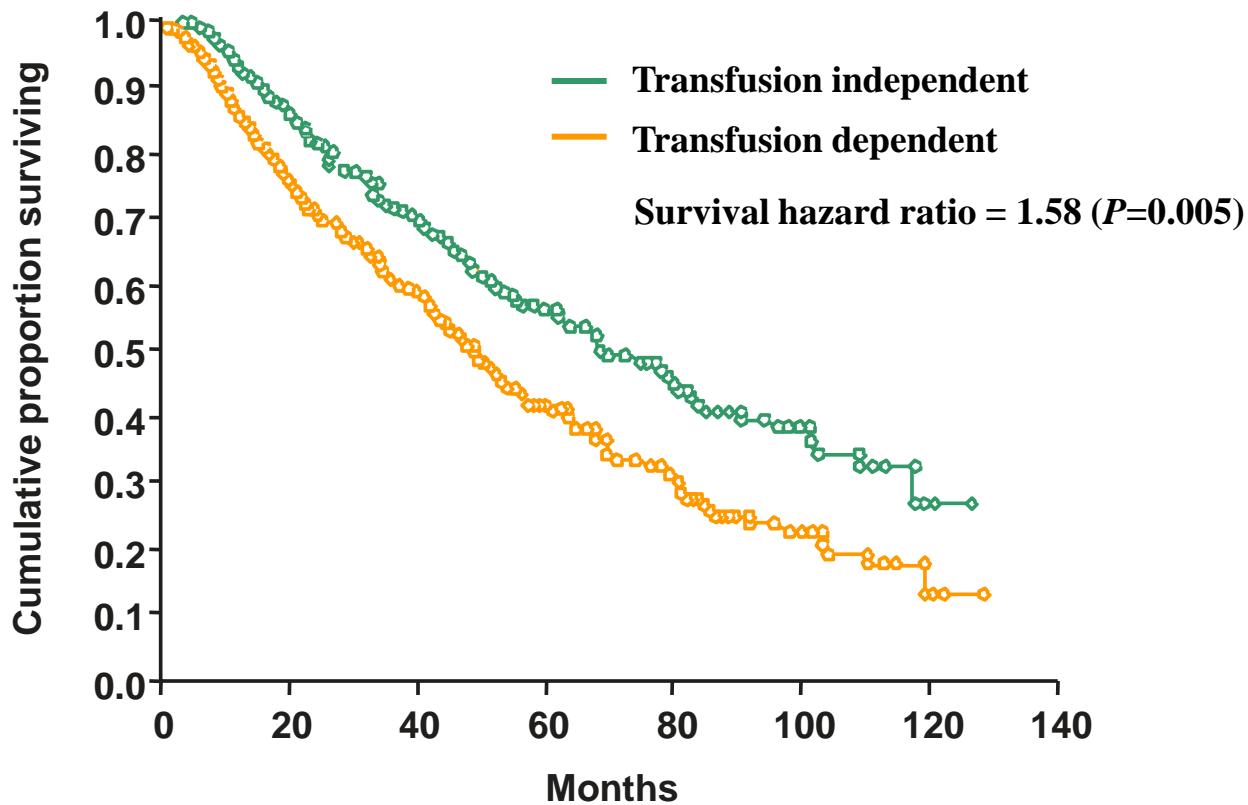
□ Υποστηρικτική αγωγή

- Μεταγγίσεις ερυθροκυττάρων ή / και αιμοπεταλίων
- Αντιμετώπιση λοιμώξεων
- Προφύλαξη κοινών και ευκαιριακών λοιμώξεων
- Ρύθμιση παράλληλα λαμβανόμενης αγωγής
- Αποτροπή υπερφόρτωσης με σίδηρο

□ Αυξητικοί αιμοποιητικοί παράγοντες

- Ερυθροποιητίνη, Νεότεροι ερυθροποιητικοί παράγοντες
- Αυξητικός παράγων κοκκιοκυττάρων (G-CSF)
- Θρομβοποιητικοί παράγοντες
 - Ρομιπλοστίμη
 - Eltrombopag

Η εξάρτηση από μεταγγίσεις επηρρεάζει σημαντικά την επιβίωση των ασθενών με ΜΔΣ

Η αυξημένη θνησιμότητα που σχετίζεται με την εξάρτηση από μεταγγίσεις πιθανότατα οφείλεται στην επιδείνωση της μη αποδοτικής αιμοποίησης και τον αυξημένο κίνδυνο εκτροπής σε λευχαιμία

Μυελοδυσπλαστικά σύνδρομα: Άξονες της θεραπείας

- ➲ Σε συμπτωματικούς ασθενείς με αναιμία => Epo ± G-CSF μπορεί να οδηγήσει σε **ανταπόκριση περίπου 30-40%** των ασθενών
- ➲ Ασθενείς με **Del(5q)** με ή χωρίς περίσσεια βλαστών συχνά ανταποκρίνονται στην θεραπεία με **λεναλιδομίδη** σε ποσοστό 30-70%
- ➲ Ασθενείς με **υποπλαστικό μυελό, τρισωμία 8, κλώνο PNH, και ανοσολογικές διαταραχές** έχουν αυξημένη πιθανότητα ανταπόκρισης σε **ανοσοκατασταλτική θεραπεία** (Cy-A, ATG, anti-TNFα)
- ➲ Ασθενείς με περίσσεια βλαστών ή IPSS >1 μπορεί να ανταποκριθούν καλά στην θεραπεία με **απομεθυλιωτικούς του DNA παράγοντες** (αζακυτιδίνη, δεσιταμπίνη) ± **αναστολείς αποακετυλάσης ιστόνης**
- ➲ Ασθενείς που **μεταγγίζονται τακτικά** ή που έχουν υπερφόρτωση σε σίδηρο θα πρέπει να λαμβάνουν θεραπεία **αποσιδήρωσης**

Υποβοήθηση της ερυθροποίησης

- ◆ Ανασυνδυασμένη ανθρώπινη ερυθροποιητίνη (rh-Epo)
40000 – 100000 IU / εβδομάδα υποδορίως
- ◆ Διάρκεια θεραπείας του λάχιστον 10 εβδομάδες
- ◆ Επί μη ανταπόκρισης δυνατότητα επίτευξης με διπλασιασμό της δόσης Epo ή προσθήκη G-CSF (συνεργική δράση)
- ◆ Ποσοστά ανταπόκρισης
 - Πλήρης 25-35%
 - Μερική 10-20%
 - Συνολική 35-55%
- ◆ Διάρκεια ανταπόκρισης 6-60 μήνες
- ◆ Αντίληψη του κόστους της θεραπείας

Θεραπευτική αντιμετώπιση II.

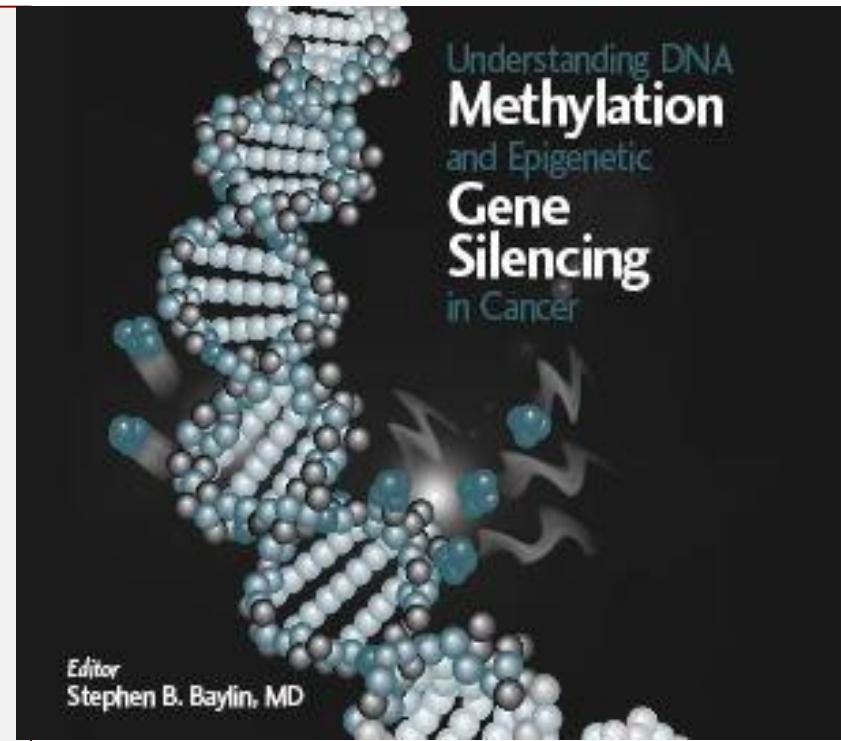
Θεραπεία αλλαγής της βιολογίας της νόσου

- Τροποποίηση του μικροπεριβάλλοντος του μυελού
 - Θαλιδομίδη, λεναλιδομίδη, πομαλιδομίδη, plerixafor
- Ανοσοκατασταλτική / Ανοσοτροποποιητική αγωγή
 - Κυκλοσπορίνη, κορτικοειδή, ATG, ραπαμυκίνη, αντι-TNFα
- Επιγενετική τροποποίηση / Επαγωγή διαφοροποίησης
 - Αζακυτιδίνη, Δεσιταμπίνη
 - Βαλπροϊκό οξύ, Ρομιδεψίνη, Βορινοστάτη, Εντινοστάτη
- Αναστολή μηνυμάτων επιβίωσης και κυτταρικού πολ/σμού
 - Αναστολείς πρωτεασώματος
 - Αναστολείς μεταγραφικών παραγόντων
 - Αναστολείς ενδοκυττάριων κινασών
 - Αναστολείς bcl-2
- Αναστολή εξέλιξης σε οξεία λευχαιμία
 - Αντιοξειδωτικοί παράγοντες
- Αναστροφή πολυαντοχής στην χημειοθεραπεία

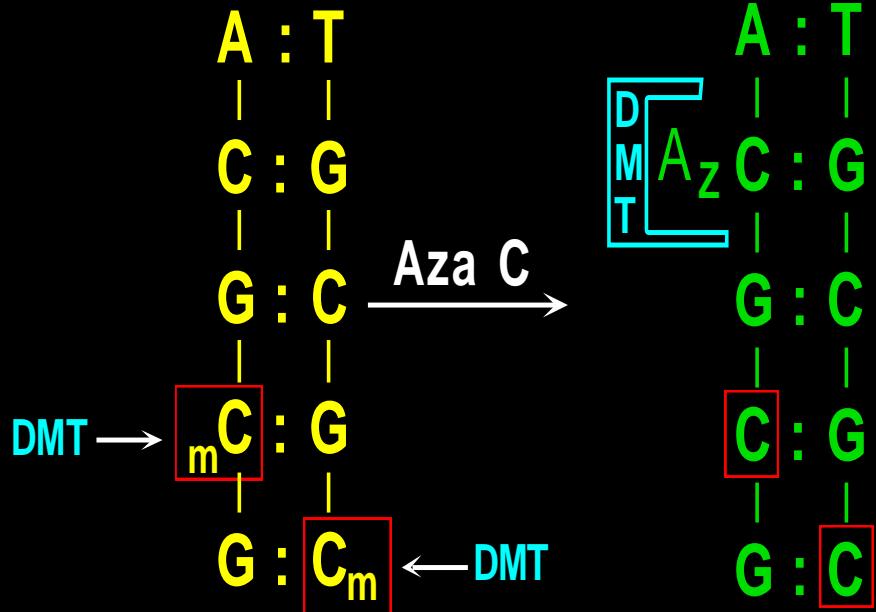
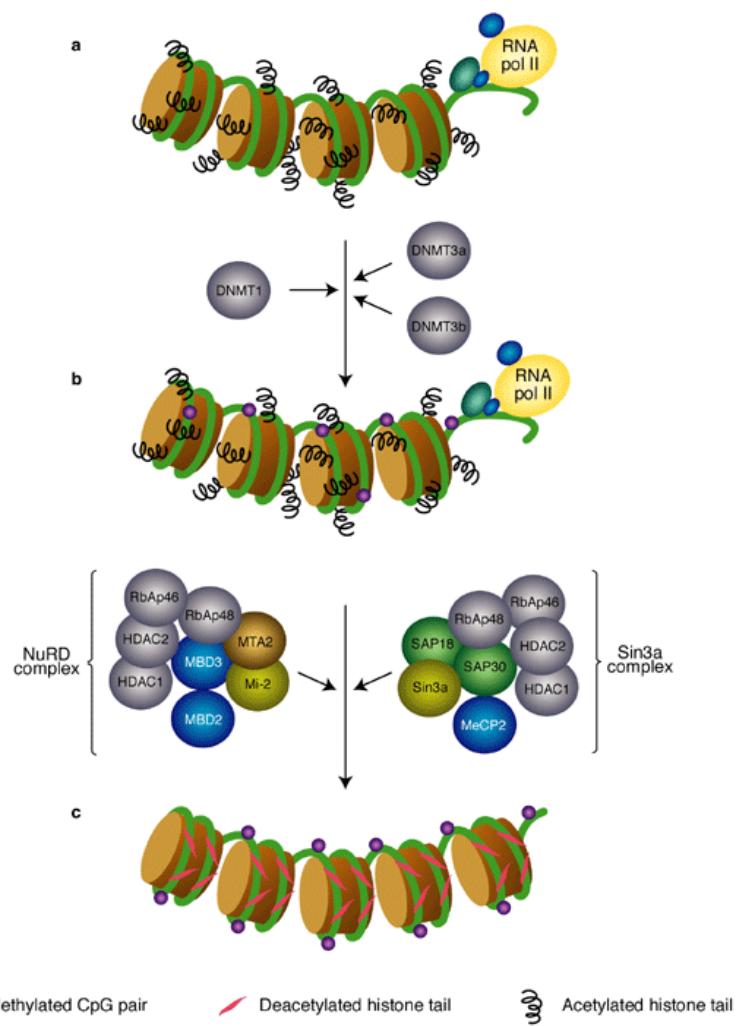
Υπερμεθυλίωση DNA σε ΜΔΣ και ΟΜΛ

Μεθυλιωμένα γονίδια

- ❖ Αναστολέας p15cdc, p21, CDH1, CDH13, RIC, RAR β , CALC1, p53, HIC1 κλπ.
- ❖ Μηχανισμός: Αυξημένη έκφραση DNA-μεθυλτρανσφεράσης =>
- ❖ Συνεκτική δομή νουκλεοσώματος =>
- ❖ Αδυναμία πρόσβασης των μεταγραφικών παραγόντων =>
- ❖ Αποσιώπηση γονιδίων διαφοροποίησης, αναστολής εξέλιξης του κυτταρικού κύκλου και ενεργοποίησης της απόπτωσης =>
- ❖ Λευχαιμικός φαινότυπος

Υπομεθυλίωση του DNA και ενεργοποίηση της μεταγραφής γονιδίων με 5-Aza-C

Για αποτελεσματική μεταγραφή απαιτείται το DNA να μην είναι υπερμεθυλιωμένο, αλλά οι πέριξ ιστόνες να είναι υπερακετυλιωμένες

Θεραπευτική αντιμετώπιση III.

Θεραπεία περιορισμού της νόσου

➡ Θεραπεία συρρίκνωσης του κλώνου

■ Μονοχημειοθεραπεία

- Υδροξυουρία, ετοποσίδη
- Χαμηλές δόσεις αρασυτίνης υποδορίως ή ενδοφλεβίως
- Μερκαπτοουρίνη, θειογουανίνη, μελφαλάνη

■ Συνδυασμένη χημειοθεραπεία

- Χημειοθεραπεία τύπου οξείας λευχαιμίας
- Συνδυασμός χημειοθεραπείας – αναστολής επιγενετικής τροποποίησης

➡ Θεραπεία εκρίζωσης του κλώνου

■ Αλλογενής μεταμόσχευση αιμοποιητικών κυττάρων

- Με συμβατικό – μυελοαφανιστικό σχήμα προετοιμασίας
- Με σχήμα προετοιμασίας χαμηλής έντασης